

Гриби з Юггота. 08 сонет. Порт

Говард Лавкрафт

Від Аркхема я милях в десяти,
На стежці в скелях, понад Бойнтон-Біч,
Надію мав зійти, поки не ніч,
На пік, де Інсмут видно з висоти.
Відходив парус в моря далину,
Він від років і від вітрів збілів,
Та зло в нім відчувалося й без слів,
Не крикнув я й рукою не махнув.

"Відходить з Інсмута!" – луна часів,
Давно забутих, та вже ніч іде,
Нарешті досягнув я точки, де
Те місто роздивлятися ходив.
Дахи і шпилі є – та глянь! Імла,
Мов склепу темінь, над усім лягла!

Переклад Віталія Гречки